

Sygn. akt III KK 439/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 26 kwietnia 2016 r.,
sprawy W. J. M.
skazanego z art. 200 § 1 k.k. i innych
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt XI Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. VII Zamiejskowy Wydział
Karny z siedzibą w O
z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt VII K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego W. J. M. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L., wyrokiem z dnia 9 lipca 2015 r., w sprawie XI Ka [...], utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. VII Wydział Karny z siedzibą w O. z dnia 20 października 2014 r. wydany w sprawie VII K [...], którym oskarżony W. J. M. skazany został za przestępstwo zakwalifikowane z art. 200 § 1 k.k. w zb. z art. 199 § 2 k.k. w zw. z art. 199 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść oskarżonego W. J. M. wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie prawa mające istotny wpływ na treść powyższego wyroku – art. 4, 5 § 2, 7, 410 i 424 § 1 ust. 1 k.p.k. przez ustalenie – skutek powyższego rażącego naruszenia prawa – że skazany W. M. dopuścił się przypisanego mu przestępstwa, gdy w rzeczywistości ustalenia te podjęte zostały z rażącym naruszeniem podstawowych zasad proceduralnych w sposób nie odpowiadający wynikom przewodu sądowego”, wniósł „1) o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego W. M. od dokonania zarzucanego mu czynu, ewentualnie, 2) o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy właściwemu Sądowi do ponownego rozpoznania”.

Prokurator Prokuratury Okręgowej, w odpowiedzi na kasację obrońcy, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy oskarżonego W. J. M. jest, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., oczywiście bezzasadna i jako taka została oddalona, natomiast W. J. M., wobec jego aktualnej sytuacji majątkowej i ograniczonych możliwości zarobkowania w okresie odbywania kary pozbawienia wolności, został, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Przed wszystkim należy wskazać, że jeden z zarzucanych jako naruszony przepis nie może być przedmiotem zarzutów kasacyjnych (art. 4 k.p.k.), a pozostałe (art. 5 § 2, art. 7, art. 410 i art. 424 § 1 k.p.k.) dotyczą postępowania przed sądem pierwszej instancji, a nie postępowania apelacyjnego, a tylko wyrok wydany w takim postępowaniu może zostać zaskarżony przez stronę kasacją (art. 519 k.p.k.). Przy tym, Sąd Okręgowy w L. nie zmieniał zaskarżonego wyroku i nie przeprowadzał oceny dowodów, tak, by w ogóle można było zarzucić naruszenie wskazanych w kasacji przepisów prawa. Już z tych powodów wniesiona kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Skarżący nie odnosi się również do wnikliwych motywów orzeczenia Sądu Okręgowego, w których Sąd ten odniósł się także do kwestii dotyczącej oceny dowodów, w tym również dowodu z zeznań pokrzywdzonej (s. 3-6 uzasadnienia), a jedynie poprzestaje na pozbawionym podstaw twierdzeniu, że w sprawie niniejszej

brak było wiarygodnych dowodów winy, gdyż relacja pokrzywdzonej została przekazana innym świadkom po upływie znacznego okresu czasu, a przy tym może to być jedynie fantazjowanie dorastającej dziewczynki (s. 3 kasacji). Pomijając ten ostatni fragment wypowiedzi autora kasacji, który – już chociażby z przyczyn procesowych – nie powinien być się w niej znaleźć, kasacja nie zdołała w jakimkolwiek zakresie przedstawić okoliczności, które choćby w najmniejszym stopniu wskazywały na to, że Sąd odwoławczy dokonał nienależytej weryfikacji przeprowadzonej przez Sąd Rejonowy oceny dowodów. Wprost przeciwnie, to właśnie w kasacji pomija się pisemne motywy zaskarżonego wyroku, a także treść innych dowodów, w tym opinii biegłej psycholog, których to uwzględnienie pozwalało na utrzymanie w mocy wyroku skazującego oskarżonego W. J. M..

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.